

סגן בלזר שמחה
017217
בן שרה ומרדכי
נולד ב- תרע"ג 1912
התגייס ב- 1942
נפל ב - ד' טבת תש"ט 5.1.1949
בהתקפה על משלט בנגב.

בלזר שמחה (סיסקי)

בן מרדכי ושרה. נולד בשנת תר"ח (1912) בגרודק'יגילונסקי שבגליציה המזרחית למשפחה שומרת מסורת ומשכילה. למד תחילה ב"הדר" ואחר-כך בבית-ספר תיכוני וסיים בו את הלימודים. היה חבר בתנועת "השומר הצעיר" ולאחר הכשרה חלוצית עלה לארץ בשנת 1935. עד שנת 1942, שנה התגייסותו לצבא הבריטי, עבד בעבודות רבות בכל חלקי הארץ — בבנין בתל-

אביב, בישור חולות בחולון, בבנין הסכר הגדול בסדום, בהקמת בנין המשטרה על הר-כנען ובבנין מחנות-הצבא ליד רפיח. הצטרף ל"הגנה" והשתתף בשמירה במגדל-צדק ובמחצבה "אבן-סיד" ליד חיפה. בשנת 1941 נכנס לבית-הספר הגבוה למשפט ולכלכלה בתל-אביב והיה

מהתלמידים הרציניים והמעמיקים שבו. בשנת 1942 התגייס לצבא הבריטי — חדשים מעטים לאחר ניתוח-כליות קשה ולמרות אישור הרופאים. צורף ליחידת-הנהגים "יעל" 468. הועבר עם היחידה למדבר המערבי, משם למלטה ואחר-כך לאיטליה. פעל במחנות הפליטים היהודים באיטליה. אירגן וניהל את מחנה הצעיר "סנטה-מריה". היה הראשון שחצילת לחסתנן לאוסטריה ושם טיפל במחנות הפליטים ובהעמלה. היה פעיל גם בזלצבורג, ששימשה מרכז לגולת אירופה. במשך השנים שלאחר-כך היה לפטרון ודואג לזוטר שסייע להעלותו ארצה. בשנת 1946 שוחרר מהצבא הבריטי ועבד זמן-מה כמזכיר מועצת סועלי בן-שמן, ואחר-כך — עד גיוסו למלחמת ההשרוד — בהבריית-החשמל בתל-אביב.

עם הכרת ארם בנובמבר התייצב לשירות העם. מקודם פעל בהיותו יור (זהו אחראי לעמדה קיצונית שבפינת הרחובות כרמל — יעבוק) ואחר-כך שירת בצבא החגונה לישראל. נחשפה לתפקיד קצין מניס ואחר-כך — לקצין חשדומים וחופשות בקצינות העיר תל-אביב. בעל מוח חריף ולב חם. מלא חומרי ושנוניות יתרנית. עשר לבלי חת, ובקתי-נרדע מפני סכנות, היה עוזר לקרוב ולרחוק ותמיד טוב כשת צרה ובעת שמחה. בסוף דצמבר 1948 יצא לנגב כדי להשתתף בקרב, וכדי שלא לעורר דאגה בלב משפחתו, העלים ממנה את הדבר לאמר כי הוא יוצא לחופשה. לפני ידידיו טען כלפי כך ששולחים לקרב את הולטר בלבד, והוא ושכמותו יושבים להם בעורף. התייצב במסקדת הגדוד כטוראי (לא גישה דרגה) וצורף ליחידת-מחץ שהתקיימה משלט אחד, בהתקפה זו נפל בריל ד' בטבת חש"ט (5.1.1949). גופתו נמסרה על-ידי המצילים לאחר 5 ימים. נקבר בקיבוץ גבולות ב-10.1.1949 ב-11.8.1949 הועבר לוחית-זיכרון.

מסדרים בתחילת דרכה של החטיבה

קיבוץ הגליות של גולני

הקרבת בן השתתף ונפל בלזר שמחה ז"ל

מבצע "חורב" - 9.1.49 - 22.12.48

מבצע זה - בראשו עמד מפקד חזית הדרום, יגאל אלון - השתרע על פני כל מרחב הנגב הדרומי - מערבי. היתה זו המערכה הגדולה ביותר במלחמת השחרור, רבת-משתתפים ומגוונת בכלי מלחמה שונים: המערכה למיגורו של צבא הפולשים המצרי כנגב.

מטרת המבצע - להגיע לאזור אל-עריש, לנתק בדרך זו את הצבא המצרי ולהשיג הכרעה במלחמה. זאת, על-ידי תקיפת הכוח המצרי בציר ביר עסלוג' - עוג'ה אל חפיר (ניצנה) וכיתור רצועת עזה על-ידי כיבוש אל-עריש. משימת החטיבה היתה לבצע התקפת הטעייה לעבר רצועת עזה, כדי לאפשר לשאר כוחות המבצע ניצול מירבי של גורם ההפתעה, ותקיפה של מערכי האויב בציר ביר עסלוג' - עוג'ה.

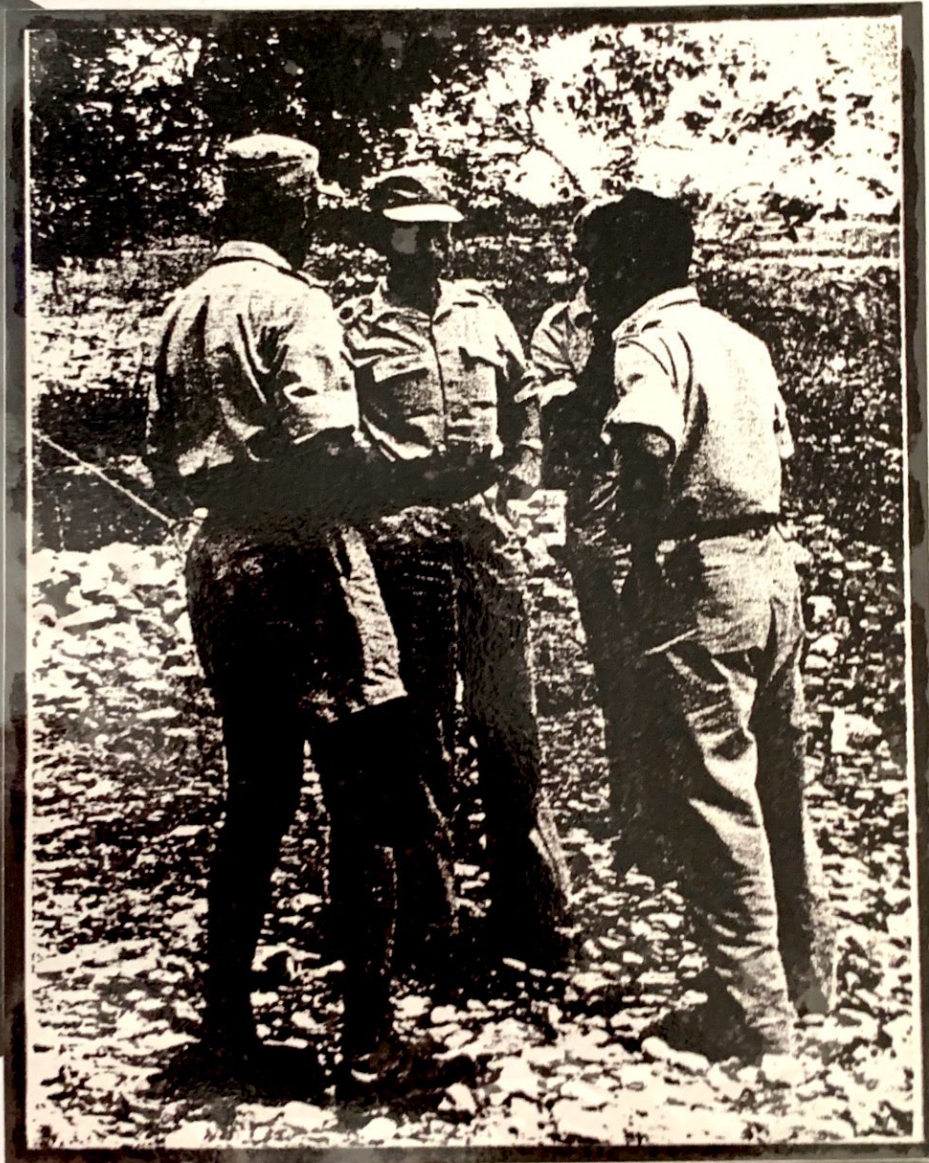
לוחמי "ברק" התמקמו על משלטים שנכבשו במבצע "אסף". כוח מגדוד "גדעון" כבש בקרב רצועת גילויי גבורה ומסירות נפש את "משלט 86" המאיים על כביש חן יונס - עזה. זאת כדי ליצור חשש אצל המצרים שמגמת כוחותינו לנתק את רצועת עזה. מתוך הערכה זו פתחו המצרים בהתקפת נגד עזה בסיוע שיריון וארטילריה. הכוח המגן סבל אבידות קשות ונאלץ לסגת. גם בשלב השני של המבצע, 3-8 בינואר 1949, הוטל על גולני לעמוד בהתקפות נגד קשות במוצבי רפיח, כדי לרתק את האויב שהותקף מאגפו.

למרות אבודותינו וחרף נסיגתנו הצליחה החטיבה בכיבוש משימתה - לרתק באיזור כוחות אויב גדולים תוך הטעיית המצרים מהמאמץ העיקרי שלנו. מבצע "חורב" נחל הצלחה כמעט

מלאה, ועם סיומו גורשו הכוחות המצריים הפולשים מתחומה של מדינת ישראל. אולטימטום בריטי הוא שמנע מאיתנו את כיבוש אל-עריש. מסיבה זו לא נפלה גם רצועת עזה, ונשארה בשליטה מצרית עד למלחמת ששת-הימים.

מפגש מפקדים בעת ההפוגה השנייה בקרב

משהו מן המלחמה

רציתי להביא לך משהו-
משהו מן המלחמה.
משהו!!!

שתדעי שהייתי גם פחדן גם גיבור
גיבור - פחדן.

רציתי להביא לך משהו -
משהו מן המלחמה.

חשבתי להביא לך תחמושת קלה,
אך ירינו את כל התחמושת,
חשבתי להביא לך פגיון זהב,
אך הפגיונות הפכו לאדומים.
חשבתי להביא לך את ליבי למשמרת
אבל גם אותו לקחו חברי שנפלו במלחמה.

רציתי להביא לך משהו-
משהו מן המלחמה.
לכן כתבתי את השורות הללו,
השורות הבוכות וצוחקות,
שורות מן המלחמה.
כן, אלה השורות המעטות שנשארו לי
מאותם ימים גדולים ואפורים.
רציתי להביא לך משהו-
משהו מן המלחמה.

יִזְכֹּר

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בָּנָיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמַאֲבָק עַל הַמְּדִינָה בַדֶּרֶךְ
וְאֶת חֵילֵי צְבָא-הַגָּנָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמַּדַּת הַגְּבוּרָה
וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנַּפֶּשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרֻכוֹת הַכְּבִידוֹת.

יְהִיו גְּבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחֵן
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֻמִּיצִים
חַתוּמֵי בִלְב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

